Interpolacja

Jan Sarba, Dariusz Rozmus

19.03.2025

1 Treść zadań

1.1 Zadanie 1

Zadanie 1. Populacja Stanów Zjednoczonych na przestrzeni lat przedstawiała się następująco:

Rok	Populacja
1900	76212168
1910	92228496
1920	106021537
1930	123202624
1940	132164569
1950	151325798
1960	179323175
1970	203302031
1980	226542199

Istnieje dokładnie jeden wielomian ósmego stopnia, który interpoluje powyższe dziewięć punktów, natomiast sam wielomian może być reprezentowany na różne sposoby. Rozważamy następujące zbiory funkcji bazowych $\phi_j(t), j=1,\ldots,9$:

$$\phi_j(t) = t^{j-1} \tag{1}$$

$$\phi_j(t) = (t - 1900)^{j-1} \tag{2}$$

$$\phi_j(t) = (t - 1940)^{j-1} \tag{3}$$

$$\phi_j(t) = ((t - 1940)/40)^{j-1} \tag{4}$$

- a. Dla każdego z czterech zbiorów funkcji bazowych utwórz macierz Vandermonde'a.
- b. Oblicz współczynnik uwarunkowania każdej z powyższych macierzy, używając funkcji numpy.linalg.cond.

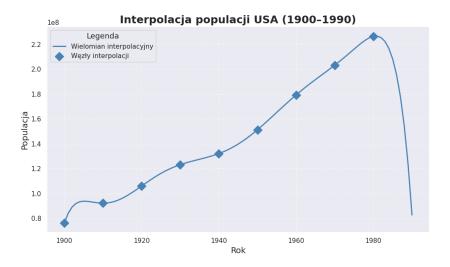
- c. Używając najlepiej uwarunkowanej bazy wielomianów, znajdź współczynniki wielomianu interpolacyjnego dla danych z zadania. Narysuj wielomian interpolacyjny. W tym celu użyj schematu Hornera i oblicz na przedziale [1900,1990] wartości wielomianu w odstępach jednorocznych. Na wykresie umieść także węzły interpolacji.
- d. Dokonaj ekstrapolacji wielomianu do roku 1990. Porównaj otrzymaną wartość z prawdziwą wartością dla roku 1990, wynoszącą 248 709 873. Ile wynosi błąd względny ekstrapolacji dla roku 1990?
- e. Wyznacz wielomian interpolacyjny Lagrange'a na podstawie 9 węzłów interpolacji podanych w zadaniu. Oblicz wartości wielomianu w odstępach jednorocznych.
- f. Wyznacz wielomian interpolacyjny Newtona na podstawie tych samych węzłów interpolacji i oblicz wartości wielomianu w odstępach jednorocznych.
- g. Zaokrąglij dane podane w tabeli do jednego miliona. Na podstawie takich danych wyznacz wielomian interpolacyjny ósmego stopnia, używając najlepiej uwarunkowanej bazy z podpunktu (c). Porównaj wyznaczone współczynniki z współczynnikami obliczonymi w podpunkcie (c). Wyjaśnij otrzymany wynik. Ile wynosi błąd względny ekstrapolacji dla roku 1990 obliczony przy pomocy tak wyznaczonego wielomianu interpolacyjnego?

2 Argumentacja

a. Utworzenie i wypisanie macierzy Vandermonde'a, dla każdego z czterech zbiorów funkcji bazowych.

```
years = np.array([1900, 1910, 1920, 1930, 1940, 1950,
1960, 1970, 1980])
population = np.array([76212168, 92228496,
106021537, 123202624, 132164569, 151325798,
179323175, 203302031, 226542199
V1 = np.vander(years, increasing=True)
V2 = np.vander(years - 1900, increasing=True)
V3 = np.vander(years - 1940, increasing=True)
V4 = np.vander((years - 1940) / 40, increasing=True)
print("Macierz_V1_(bazowa_t^j):\n", V1)
print ("Macierz _V2 _ (bazowa _ (t−1900)^j):\n", V2)
print ("Macierz _V3 _ (bazowa _ (t-1940)^j):\n", V3)
print ("Macierz_V4_ (bazowa_ ((t-1940)/40)^j):\n", V4)
cond V1 = np.linalg.cond(V1)
cond V2 = np.linalg.cond(V2)
cond V3 = np. linalg.cond(V3)
cond V4 = np.linalg.cond(V4)
```

b. Na podstawie najlepiej uwarunkowanej bazy wielomianów wyznaczono współczynniki wielomianu interpolacyjnego dla podanych danych. Następnie narysowano wykres wielomianu interpolacyjnego, wykorzystując schemat Hornera do obliczenia wartości na przedziale [1900, 1990] w odstępach jednorocznych. Na wykresie uwzględniono również węzły interpolacji.



Rysunek 1: Interpolacja populacji USA 1900-1990

c. Dokonano ekstrapolacji wielomianu na rok 1990 i porównano uzyskaną wartość z rzeczywistą, wynoszącą 248 709 873. Obliczono błąd względny ekstrapolacji dla roku 1990.

```
x_1990 = (1990 - 1940) / 40
pop_1990_est = horner_eval(np.array([x_1990]), coeffs)[0]
pop_1990_true = 248_709_873
rel_error = abs(pop_1990_est - pop_1990_true) / pop_1990_true
```

d. Wyznaczono wielomian interpolacyjny Lagrange'a na podstawie dziewięciu podanych węzłów interpolacji oraz obliczono jego wartości w odstępach jednorocznych.

e. Wyznaczono wielomian interpolacyjny Newtona na podstawie tych samych węzłów interpolacji i obliczono jego wartości w odstępach jednorocznych.

```
def newton_coeffs(xi, yi):
    n = len(xi)
    coeffs = np.copy(yi).astype(np.float64)
    for j in range(1, n):
        for i in range(n - 1, j - 1, -1):
            coeffs[i] = (coeffs[i] - coeffs[i - 1]) /
            (xi[i] - xi[i - j])
    return coeffs

def newton_eval(x, xi, coeffs):
```

```
result = coeffs[-1]
      for i in range (n - 2, -1, -1):
           result = coeffs[i] + (x - xi[i]) * result
      return result
  coeffs_newton = newton_coeffs(years, population)
  t full = np.arange(1900, 1991)
  newton vals = newton eval(t full, years, coeffs newton)
f. Zaokraglono dane podane w tabeli do jednego miliona. Na podstawie tak prze-
 kształconych danych wyznaczono wielomian interpolacyjny ósmego stopnia, wy-
 korzystując najlepiej uwarunkowaną bazę. Porównano uzyskane współczynniki
 z tymi wyznaczonymi wcześniej oraz wyjaśniono otrzymane różnice. Obliczono
 również błąd względny ekstrapolacji dla roku 1990 przy użyciu tego wielomianu.
  population rounded = np.round(population/1000000) * 1000000
  t base rounded = (years - 1940) / 40
  V rounded = np.vander(t base rounded, increasing=True)
  coeffs_rounded = np.linalg.solve(V_rounded, population_rounded)
  print(coeffs_rounded)
 x 1990 = (1990 - 1940) / 40
  pop 1990 est rounded = horner eval(np.array([x 1990]),
                           coeffs_rounded)[0]
  pop_1990_true = 248_709_873
  rel_error_rounded = abs(pop_1990_est_rounded-pop_1990_true)
                        /pop 1990 true
```

n = len(xi)

3 Wyniki

Współczynniki Uwarunkowania Macierzy Vandermonde'a

Macierz Vandermonde'a w różnych bazach przyjmuje następujące wartości współczynnika uwarunkowania (κ) :

- $V_1(t^j)$: 5.11×10^{26}
- $V_2 ((t-1900)^j)$: 6.31×10^{15}
- $V_3 ((t-1940)^j): 9.32 \times 10^{12}$
- $V_4 (((t-1940)/40)^j): 1.61 \times 10^3$

Niższa wartość współczynnika uwarunkowania oznacza lepszą stabilność numeryczną, dlatego V_4 jest najlepszym wyborem.

Estymacja Populacji dla Roku 1990

Interpolując wartości dla roku 1990 przy użyciu najlepiej uwarunkowanej bazy (V_4) , otrzymujemy:

- Interpolowana populacja: 82749141
- Rzeczywista populacja: 248709873
- Błąd względny: 66.73%

Estymacja po Zaokrągleniu Danych do Milionów

Po zaokrągleniu danych do pełnych milionów otrzymujemy:

- Nowa estymowana populacja: 109000000
- Nowy błąd względny: 56.17%

4 Wnioski

- ullet Użycie najlepiej uwarunkowanej bazy (V_4) znacząco poprawia stabilność numeryczną.
- Interpolacja wielomianowa nie sprawdza się dobrze przy ekstrapolacji błąd względny dla 1990 roku wynosi aż 66.73%.
- Zaokrąglenie danych zmniejszyło błąd względny do 56.17%, ale nadal nie pozwoliło na poprawną prognozę populacji.
- Niezależnie od użytej bazy funkcji, wielomian interpolacyjny ósmego stopnia jest identyczny, ponieważ jest on jednoznacznie wyznaczony przez węzły interpolacji. Różne bazy wpływają jedynie na reprezentację tego samego wielomianu.
- Znaczące różnice w współczynniku uwarunkowania macierzy Vandermonde'a
 pokazują, że wybór bazy ma kluczowy wpływ na stabilność numeryczną. Mimo
 to, końcowy wielomian pozostaje ten sam.
- Wysokie błędy względne przy ekstrapolacji do roku 1990 wskazują na ogólną niestabilność interpolacji wielomianowej poza zakresem węzłów. Nawet najlepiej uwarunkowana baza (V_4) nie zapewniła satysfakcjonującej dokładności.
- Zaokrąglenie danych do pełnych milionów zmniejszyło błąd względny, co sugeruje, że drobne różnice w danych wejściowych mogą znacznie wpływać na wynik ekstrapolacji. Mimo to, zmiana ta nie rozwiązała problemu wysokiego błędu przy prognozowaniu.

5 Bibliografia

- $\bullet\,$ d
r Rycerz K. Wykład 2 interpolacja (MOWNiT)
- Wikipedia Polynomial intepolation
- $\bullet\,$ prof. Heath M. T. CS 450—numerical analysis, Chapter 7